

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2008/56/ES

ze dne 17. června 2008,

**kteřou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky
(rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí)**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského
a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Mořské vody spadající pod svrchovanost a jurisdikci členských států Evropské unie zahrnují vody Středozemního moře, Baltského moře, Černého moře a severovýchodního Atlantského oceánu, a rovněž vody obklopující Azory, Madeiru a Kanárské ostrovy.

(2) Je zjevné, že tlaky na přírodní mořské zdroje a poptávka po ekologických službách týkajících se moří jsou často příliš silné a že Společenství musí omezit své negativní působení na mořské vody, bez ohledu na místo, kde k těmto účinkům dochází.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 185, 18.8.2006, s. 20.

⁽²⁾ Úř. věst. C 206, 29.8.2006, s. 5.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. listopadu 2006 (Úř. věst. C 314 E, 21.12.2006, s. 86), společný postoj Rady ze dne 23. července 2007 (Úř. věst. C 242 E, 16.10.2007, s. 11) a postoj Evropského parlamentu ze dne 11. prosince 2007 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 14. května 2008.

(3) Mořské prostředí je vzácné dědictví, které je třeba chránit, uchovávat a, je-li to možné, obnovovat, přičemž konečným cílem je zachovat biologickou rozmanitost a zajistit různorodost a dynamiku oceánů a moří, které jsou čisté, zdravé a produktivní. V tomto ohledu by tato směrnice měla mimo jiné prosazovat začlenění environmentálních otázek do všech příslušných oblastí politiky a být pilířem životního prostředí v rámci budoucí námořní politiky Evropské unie.

(4) V souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí ⁽⁴⁾ byla vypracována tematická strategie pro ochranu a zachování mořského prostředí, jejímž celkovým cílem je podpora udržitelného využívání moří a zachování mořských ekosystémů.

(5) Vytvoření a provádění tematické strategie by mělo být zaměřeno na zachování mořských ekosystémů. Tento přístup by měl zahrnovat chráněné oblasti a měl by být zaměřen na všechny lidské činnosti, které mají vliv na mořské prostředí.

(6) Zřízení chráněných mořských oblastí, včetně oblastí, jež již byly stanoveny nebo mají být stanoveny směrnicí Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ⁽⁵⁾ (dále jen „směrnice o stanovištích“), směrnicí Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků ⁽⁶⁾ (dále jen „směrnice o ptácích“) a mezinárodními nebo regionálními dohodami, jejichž signatáři jsou Evropské společenství nebo dotčené členské státy, je významným příspěvkem k dosažení dobrého stavu prostředí podle této směrnice.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/105/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 368).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 103, 25.4.1979, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/105/ES.

- (7) Zřízení takových chráněných oblastí podle této směrnice bude důležitým krokem ke splnění závazků přijatých na světovém summitu o udržitelném rozvoji a v Úmluvě o biologické rozmanitosti, schválené rozhodnutím Rady 93/626/EHS⁽¹⁾, a příspěvkem k vytvoření koherentních a reprezentativních sítí v těchto oblastech.
- (8) Prostřednictvím provádění ekosystémového přístupu k řízení lidských činností při umožnění udržitelného využívání zboží a služeb mořských oblastí by měl být kladen důraz na dosažení nebo zachování dobrého stavu mořského prostředí ve Společenství, na pokračování v jeho ochraně a zachování a na předcházení dalšímu zhoršování jeho stavu.
- (9) K dosažení těchto cílů je zapotřebí transparentního a soudržného právního rámce. Tento rámec by měl přispívat k soudržnosti různých politik a měl by podporovat začleňování otázek životního prostředí do jiných politik, jako jsou společná rybářská politika, společná zemědělská politika a další příslušné politiky Společenství. Tento právní rámec by měl poskytnout celkový rámec pro činnost a umožnit, aby prováděné činnosti byly koordinované, soudržné a řádně propojené s činnostmi prováděnými v rámci jiných právních předpisů Společenství a mezinárodních dohod.
- (10) Rozdílné podmínky, problémy a potřeby různých mořských oblastí nebo podoblastí, které tvoří mořské prostředí ve Společenství, vyžadují různá a specifická řešení. Tato rozdílnost by měla být zohledněna ve všech fázích přípravy strategií pro mořské prostředí, ale zejména během přípravy, plánování a provádění opatření pro dosažení dobrého stavu mořského prostředí ve Společenství na úrovni mořských oblastí a podoblastí.
- (11) Každý členský stát by tedy měl vypracovat strategii pro své mořské vody, která je specifická pro jeho vlastní vody, avšak odráží celkové souvislosti příslušné mořské oblasti nebo podoblasti. Vrcholem strategií pro mořské prostředí by mělo být provádění programů opatření určených k dosažení nebo zachování dobrého stavu prostředí. Od členských států by však nemělo být vyžadováno, aby podnikaly zvláštní kroky, pokud mořské prostředí není významně ohroženo nebo pokud by náklady byly neúměrné riziku, jemuž je mořské prostředí vystaveno za předpokladu, že je rozhodnutí nepřijímat opatření řádně odůvodněno.
- (12) Pobřežní vody, včetně dna a podloží, jsou nedílnou součástí mořského prostředí a měla by se na ně tedy vztahovat tato směrnice tam, kde se na zvláštní aspekty stavu mořského prostředí nevztahuje již směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky⁽²⁾ nebo jiné právní předpisy Společenství, tak aby se tyto předpisy navzájem doplňovaly a zároveň se zbytečně nepřekrývaly.
- (13) Z důvodu přeshraniční povahy mořského prostředí by měly členské státy spolupracovat s cílem zajistit koordinované vytváření strategií pro mořské prostředí pro jednotlivé mořské oblasti nebo podoblasti. Jelikož jsou mořské oblasti nebo podoblasti sdíleny s jinými členskými státy i se třetími zeměmi, měly by členské státy vyvinout veškeré úsilí o zajištění úzké spolupráce se všemi členskými státy a dotčenými třetími zeměmi. Pokud je to proveditelné a vhodné, měly by být k této spolupráci využívány stávající institucionální struktury vytvořené v mořských oblastech nebo podoblastech, zejména regionální úmluvy pro mořské prostředí.
- (14) Členské státy, jejichž hranice leží v téže mořské oblasti nebo podoblasti spadající do působnosti této směrnice, v níž je stav moře natolik kritický, že vyžaduje naléhavý zásah, by se měly snažit dohodnout na akčním plánu včetně včasnějšího zavedení programů opatření. V těchto případech by měla být Komise vyzvána, aby zvažila zajištění činnosti na podporu členských států při jejich zvýšeném úsilí o zlepšení mořského prostředí tím, že z dotyčné oblasti učiní pilotní projekt.
- (15) Ne všechny členské státy mají mořské vody vymezené touto směrnicí a působnost ustanovení této směrnice, která se vztahuje výhradně na členské státy, které mají mořské vody, by měla být omezena na tyto členské státy.
- (16) Jelikož je k dosažení spolupráce a koordinace nezbytná činnost na mezinárodní úrovni, měla by tato směrnice ještě více zvýšit soudržnost příspěvku Společenství a jeho členských států v rámci mezinárodních dohod.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 309, 13.12.1993, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2008/32/ES (Úř. věst. L 81, 20.3.2008, s. 60).

- (17) Společenství a členské státy jsou stranami Úmluvy OSN o mořském právu (UNCLOS) schválené rozhodnutím Rady 98/392/ES ze dne 23. března 1998 o uzavření UNCLOS a dohody ze dne 28. července 1994 o provedení části XI této úmluvy⁽¹⁾. Povinnosti Společenství a členských států vyplývající z těchto dohod by tedy měly být v této směrnici plně zohledněny. Kromě ustanovení, která se vztahují na mořské vody stran, jež podepsaly UNCLOS, zahrnuje UNCLOS všeobecnou povinnost zajistit, aby činnosti spadající do jurisdikce nebo pod kontrolu stran této úmluvy nepůsobily škodu mimo jejich mořské vody, a zamezit tomu, aby docházelo k přesunu škod nebo rizik z jedné oblasti do druhé nebo aby se jeden druh znečištění měnil v jiný.
- (18) Tato směrnice by měla rovněž podporovat důrazný postoj, který Společenství zaujalo v souvislosti s Úmluvou o biologické rozmanitosti k zastavení úbytku biologické rozmanitosti moří, k zajištění zachování a udržitelného využívání biologické rozmanitosti a k vytvoření celosvětové sítě chráněných mořských oblastí do roku 2012. Dále by měla přispívat k dosažení cílů sedmého zasedání Konference smluvních stran Úmluvy o biologické rozmanitosti, kde byl přijat podrobný pracovní program pro oblast biologické rozmanitosti v moři a na pobřeží s řadou cílů a činností zaměřených na zastavení úbytku biologické rozmanitosti na vnitrostátní, regionální a celosvětové úrovni a na zajištění schopnosti mořských ekosystémů napomáhat poskytování zboží a služeb, a pracovní program týkající se chráněných oblastí s cílem zřídit a udržovat ekologicky reprezentativní systémy chráněných mořských oblastí do roku 2012. Povinnost členských států určit lokality Natura 2000 podle směrnice o ptácích a směrnice o stanovištích bude významným přínosem k tomuto procesu.
- (19) Tato směrnice by měla přispívat k plnění povinností a významných závazků Společenství a členských států vyplývajících z několika dalších příslušných mezinárodních dohod, které se týkají ochrany mořského prostředí před znečištěním: Úmluvy o ochraně mořského prostředí v oblasti Baltského moře, schválené rozhodnutím Rady 94/157/ES⁽²⁾, Úmluvy o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku, schválené rozhodnutím Rady 98/249/ES⁽³⁾, včetně její nové přílohy V o ochraně a zachování ekosystémů a biologické rozmanitosti mořské oblasti a odpovídajícího dodatku 3, schváleného rozhodnutím Rady 2000/340/ES⁽⁴⁾, a Úmluvy o ochraně mořského prostředí a pobřežní oblasti Středozemního moře schválené rozhodnutím Rady 77/585/EHS⁽⁵⁾ a jejích změn z roku 1995 schválených rozhodnutím Rady 1999/802/ES⁽⁶⁾, jakož i jejího Protokolu o ochraně Středozemního moře před znečišťováním z pozemních zdrojů schváleného rozhodnutím Rady 83/101/EHS⁽⁷⁾ a jeho změn z roku 1996 schválených rozhodnutím Rady 1999/801/ES⁽⁸⁾. Tato směrnice by měla rovněž přispívat k plnění povinností členských států v rámci Úmluvy o ochraně Černého moře před znečištěním, na jejímž základě přijaly významné závazky týkající se ochrany mořského prostředí před znečištěním a jejíž stranou Společenství ještě není, avšak má u ní status pozorovatele.
- (20) Třetí země s vodami v téže mořské oblasti nebo podoblasti jako členský stát by měly být vyzvány k účasti na procesu stanoveném touto směrnicí s cílem usnadnit dosahování dobrého stavu prostředí v dotyčné mořské oblasti nebo podoblasti.
- (21) Pro dosažení cílů této směrnice je rozhodující zajistit začlenění cílů ochrany, opatření pro řízení a činností v rámci sledování a posuzování stanovených pro opatření územní ochrany, jako jsou zvláštní oblasti ochrany, zvláště chráněné oblasti nebo chráněné mořské oblasti.
- (22) Je také třeba zohlednit biologickou rozmanitost a potenciál pro mořský výzkum, které jsou s hlubinným mořským prostředím spojeny.
- (23) Jelikož programy opatření prováděných v rámci strategií pro mořské prostředí budou účinné pouze tehdy, jestliže jsou připravovány na základě spolehlivých poznatků o stavu mořského prostředí v určité oblasti a co možná nejvíce uzpůsobeny potřebám příslušných vod v případě jednotlivých členských států a v rámci celkových souvislostí dotyčné mořské oblasti nebo podoblasti, je vhodné stanovit, že se na vnitrostátní úrovni připraví vhodný rámec, včetně mořského výzkumu a monitorovacích činností, pro informovanou tvorbu politiky. Na úrovni Společenství by měla být do politik v oblasti výzkumu a vývoje postupně začleněna podpora souvisejícího výzkumu. Prosazení otázek mořského prostředí v sedmém rámcovém programu pro výzkum a vývoj je důležitým krokem tímto směrem.

(1) Úř. věst. L 179, 23.6.1998, s. 1.

(2) Úř. věst. L 73, 16.3.1994, s. 19.

(3) Úř. věst. L 104, 3.4.1998, s. 1.

(4) Úř. věst. L 118, 19.5.2000, s. 44.

(5) Úř. věst. L 240, 19.9.1977, s. 1.

(6) Úř. věst. L 322, 14.12.1999, s. 32.

(7) Úř. věst. L 67, 12.3.1983, s. 1.

(8) Úř. věst. L 322, 14.12.1999, s. 18.

- (24) Jako první krok přípravy programů opatření by měly členské státy v celé mořské oblasti nebo podoblasti provést analýzu rysů nebo vlastností jejich mořských vod a tlaků a dopadů na ně, která určí hlavní tlaky a dopady na tyto vody, a ekonomickou a sociální analýzu jejich využití a nákladů souvisejících se zhoršováním mořského prostředí. Jako základ pro své analýzy mohou využít posouzení již provedená v souvislosti s regionálními úmluvami pro mořské prostředí.
- (25) Na základě těchto analýz by pak měly členské státy stanovit soubor vlastností, jaké musí mít jejich mořské vody pro dobrý stav prostředí. Pro tyto účely je vhodné stanovit vytvoření kritérií a metodických norem s cílem zajistit jednotnost a umožnit srovnání mořských oblastí nebo podoblastí, pokud jde o rozsah, v jakém bylo dobrého stavu prostředí dosaženo. Vypracování těchto kritérií a norem by mělo probíhat za účasti všech dotčených stran.
- (26) Dalším krokem k dosažení dobrého stavu prostředí by mělo být stanovení environmentálních cílů a programů sledování pro průběžné posuzování, které umožní pravidelné hodnocení stavu dotčených mořských vod.
- (27) Členské státy by pak měly stanovit a provádět programy opatření, které jsou určeny k dosažení nebo zachování dobrého stavu prostředí dotčených vod, a přitom zohlednit stávající požadavky Společenství a mezinárodní požadavky a potřeby dotčené mořské oblasti nebo podoblasti. Tato opatření by měla vycházet ze zásady předběžné opatrnosti a zásad, že by měla být přijímána preventivní opatření, poškození životního prostředí by mělo být napraveno v první řadě u zdroje a platit by měl znečišťovatel.
- (28) Vzhledem k vyžadované přesnosti zaměření je vhodné, aby členské státy podnikly uvedené kroky. S cílem zajistit soudržnost činností prováděných ve Společenství jako celku a ve vztahu k závazkům na celosvětové úrovni je nezbytné, aby členské státy informovaly o podniknutých krocích Komisi, aby jí umožnily posoudit soudržnost činností v celé dotčené mořské oblasti nebo podoblasti a případně vydat pokyny k možným nezbytným úpravám.
- (29) Členské státy by měly přijmout nezbytná opatření, aby dosáhly dobrého stavu mořského prostředí nebo tento stav udržely. Je však třeba uznat, že možná nebude možné dosáhnout dobrého stavu všech mořských vod ve všech ohledech do roku 2020. Proto, z důvodu spravedlnosti a proveditelnosti, je vhodné učinit opatření pro případy, kdy nebude možné, aby členský stát dosáhl úrovně stanovených environmentálních cílů nebo dosáhl dobrého stavu mořského prostředí nebo tento stav udržel.
- (30) V této souvislosti je nutné upravit dva zvláštní případy. V prvním zvláštním případě se jedná o situaci, kdy členský stát nemůže splnit environmentální cíle z důvodu činnosti nebo nečinnosti, za niž není odpovědný, z důvodu přirozených příčin nebo vyšší moci, z důvodu činností, které tento členský stát provedl ve veřejném zájmu, jenž převažuje nad nepříznivým dopadem na životní prostředí, nebo protože přírodní podmínky nedovolují včasné zlepšení stavu mořských vod. Dotčený členský stát by měl zdůvodnit, proč se domnívá, že nastal tento zvláštní případ, a určit příslušnou oblast, a měl by přijmout vhodná opatření *ad hoc* s cílem pokračovat v plnění environmentálních cílů, zabránit dalšímu zhoršení stavu postižených mořských vod a zmírnit nepříznivý dopad v rámci příslušné mořské oblasti nebo podoblasti.
- (31) V druhém zvláštním případě se jedná o situaci, kdy členský stát zjistí problém, který má dopad na stav prostředí jeho mořských vod, dokonce snad i celé dotčené mořské oblasti nebo podoblasti, ale který nelze vyřešit prostřednictvím opatření na vnitrostátní úrovni nebo na který se vztahuje jiná politika Společenství nebo mezinárodní dohoda. U těchto případů by mělo být stanoveno, že o nich má být Komise informována v rámci oznamování programů opatření, a že pokud je zapotřebí činnosti na úrovni Společenství, mají být předložena vhodná doporučení Komisi a Radě.
- (32) Pružnost zavedená pro zvláštní případy by však měla podléhat kontrole na úrovni Společenství. Pokud jde o první zvláštní případ, je tedy vhodné, aby byla řádně zvažována účinnost veškerých přijímaných opatření *ad hoc*. Navíc v případech, kdy členský stát poukazuje na činnost provedenou z důvodů veřejného zájmu, by Komise měla vyhodnotit, zda úpravy nebo změny mořského prostředí, k nimž z těchto důvodů došlo, trvale nevyloučí nebo neohrozí dosažení dobrého stavu prostředí v dotčené mořské oblasti nebo podoblasti nebo v mořských vodách jiných členských států. Pokud se Komise domnívá, že plánovaná opatření nejsou dostatečná nebo vhodná k zajištění soudržné činnosti v celé mořské oblasti nebo podoblasti, měla by vydat pokyny pro možné nezbytné úpravy.

- (33) Pokud jde o druhý zvláštní případ, měla by Komise problém zvážit a reagovat do šesti měsíců. Při předkládání souvisejících návrhů Evropskému parlamentu a Radě by Komise měla případně zohlednit doporučení dotyčného členského státu.
- (34) Vzhledem k dynamické povaze mořských ekosystémů a jejich přirozené nestálosti a s ohledem na to, že tlaky a dopady na ně se mohou měnit s vývojem různých modelů lidské činnosti a vlivem změny klimatu, je nutné připustit, že vymezení dobrého stavu prostředí bude pravděpodobně třeba v průběhu času upravit. Proto je vhodné, aby programy opatření pro ochranu mořského prostředí a nakládání s ním byly pružné a přizpůsobivé a aby zohledňovaly vědeckotechnický vývoj. Z tohoto důvodu je třeba stanovit pravidelnou aktualizaci strategií pro mořské prostředí.
- (35) Rovněž je třeba stanovit zveřejňování programů opatření a jejich aktualizací a předkládání průběžných zpráv popisujících pokrok v provádění těchto programů Komisi.
- (36) V zájmu aktivního zapojení široké veřejnosti do stanovování, provádění a aktualizace strategií pro mořské prostředí je třeba stanovit poskytování náležitých informací o různých prvcích strategií pro mořské prostředí nebo jejich aktualizacích, jakož i na požádání příslušných informací použitých pro vypracování těchto strategií v souladu s právními předpisy Společenství o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí.
- (37) Komise by měla předložit první hodnotící zprávu o provádění této směrnice do dvou let od obdržení všech programů opatření, v každém případě však nejpozději do roku 2019. Následné zprávy Komise by poté měly být zveřejňovány jednou za šest let.
- (38) Je třeba upravit přijímání metodických norem pro posuzování stavu mořského prostředí, sledování, environmentálních cílů a přijímání technických formátů pro účely předávání a zpracování údajů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) ⁽¹⁾.
- (39) Opatření pro řízení rybolovu lze přijmout v rámci společné rybářské politiky, jak stanoví nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky ⁽²⁾, a to na základě vědeckých doporučení s cílem podpořit dosažení cílů této směrnice včetně úplného zákazu rybolovu v některých oblastech, podpořit integritu, strukturu a fungování ekosystémů, které mají být zachovány a obnoveny, a případně ochranu mimo jiné vytírácích, chovných a potravních teritorií. Vypouštění a emise vznikající z využití radioaktivního materiálu se řídí články 30 a 31 Smlouvy o Euratomu, a proto by se na ně tato směrnice neměla vztahovat.
- (40) Společná rybářská politika včetně politiky obsažené v budoucí reformě by měla zohlednit dopady rybolovu na životní prostředí a cíle této směrnice.
- (41) Pokud se členské státy domnívají, že je zapotřebí činnosti ve výše uvedených oblastech nebo v jiných oblastech souvisejících s jinou politikou Společenství nebo mezinárodní dohodou, měly by předložit příslušná doporučení ohledně činnosti Společenství.
- (42) Vážné hrozby životnímu prostředí, zejména hrozby spojené se změnou klimatu související s arktickými vodami, jež představují mořské prostředí, které leží v sousedství Společenství a je pro ně zvláště důležité, musí vyhodnotit orgány Společenství a mohou si vyžádat kroky na zajištění ochrany životního prostředí Arktidy.
- (43) Jelikož cílů této směrnice, totiž ochrany a zachování mořského prostředí, předcházení zhoršování jeho stavu, a je-li to možné, obnovy tohoto prostředí v oblastech postižených nepříznivými vlivy zamýšlené činnosti, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, a lze jich z důvodu rozsahu a účinků této směrnice lépe dosáhnout na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (44) Programy opatření a následná činnost členských států by se měly v otázce řízení lidských činností řídit přístupem založeným na ekosystémech a zásadami uvedenými v článku 174 Smlouvy, zejména zásadou obezřetnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 865/2007 (Úř. věst. L 192, 24.7.2007, s. 1).

- (45) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie ⁽¹⁾, zejména jejím článkem 37, jehož cílem je podpora začlenění vysoké úrovně ochrany životního prostředí a zlepšování kvality životního prostředí do politik Společenství v souladu se zásadou udržitelného rozvoje.
- (46) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾.
- (47) Zejména je třeba zmocnit Komisi k úpravě příloh III, IV a V této směrnice na základě vědeckého a technického pokroku. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (48) Komisi je třeba zmocnit také ke stanovení kritérií a metodologie používaných členskými státy a k přijímání specifikací a standardizovaných metod pro sledování a posuzování. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví rámec, v němž členské státy přijmou nezbytná opatření k dosažení nebo zachování dobrého stavu mořského prostředí nejpozději do roku 2020.

2. Za tímto účelem se vypracují a provádějí strategie pro mořské prostředí, jež mají:

a) chránit a zachovávat mořské prostředí, předcházet zhoršování jeho stavu nebo, ukáže-li se to jako možné, obnovovat mořské ekosystémy v oblastech, kde byly negativně postiženy;

b) předcházet vlivům na mořské prostředí a omezovat tyto vlivy s cílem odstraňovat znečištění vymezené v čl. 3 odst. 8, aby nedošlo k významnému ovlivnění či ohrožení mořské biologické rozmanitosti, mořských ekosystémů, lidského zdraví či oprávněného využívání moře.

3. Strategie pro mořské prostředí uplatňují ekosystémový přístup k řízení lidské činnosti a zajišťují, že celkový dopad těchto činností je udržován na úrovních slučitelných s dosahováním dobrého stavu prostředí a že se nezhorší schopnost mořských ekosystémů reagovat na změny vyvolané člověkem, a současně umožňují udržitelné využívání zboží a služeb v mořské oblasti současnými a příštími generacemi.

4. Tato směrnice přispívá k soudržnosti různých politik, dohod a legislativních opatření, které se dotýkají mořského prostředí, a jejím cílem je začlenit do nich environmentální otázky.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na všechny mořské vody vymezené v čl. 3 odst. 1 a zohledňuje přeshraniční dopady na kvalitu mořského prostředí třetích států ve stejné mořské oblasti nebo podoblasti.

2. Tato směrnice se nevztahuje na činnosti, jejichž jediným účelem je obrana nebo národní bezpečnost. Členské státy se však vynasnaží zajistit, aby takové činnosti byly prováděny způsobem slučitelným s cíli této směrnice, je-li to přijatelné a proveditelné.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „mořskými vodami“

a) vody, mořské dno a podzemí na straně směřující k moři od základní linie, od níž se měří šíře teritoriálních vod, až po nejvzdálenější hranici oblasti, ve které členský stát má nebo vykonává jurisdikci v souladu s UNCLOS, s výjimkou vod přilehlých k zemím a územím uvedeným v příloze II Smlouvy a k francouzským zámořským departementům a společenstvím a

⁽¹⁾ Úř. věst. C 364, 18.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

- b) pobřežní vody definované směrnicí 2000/60/ES, jejich dno a podloží v té míře, v níž se na zvláštní aspekty environmentálního stavu mořského prostředí nevztahuje již uvedená směrnice nebo jiné právní předpisy Společenství;
- 2) „mořskou oblastí“ oblast moře vymezená v článku 4. Mořské oblasti a jejich podoblasti jsou vymezeny pro účely usnadnění provádění této směrnice a jsou určeny s přihlédnutím k hydrologickým, oceánografickým a biogeografickým rysům;
- 3) „strategií pro mořské prostředí“ strategie, kterou je podle článku 5 třeba vytvořit a provádět pro každou mořskou oblast nebo podoblast;
- 4) „stavem prostředí“ celkový stav prostředí v mořských vodách s ohledem na strukturu, funkci a procesy mořských ekosystémů, které je tvoří, spolu s přirozenými fyziografickými, zeměpisnými, biologickými, geologickými a klimatickými činiteli, jakož i fyzikálními, akustickými a chemickými podmínkami včetně těch, které vyplývají z lidských činností v dotčené oblasti i mimo ni;
- 5) „dobrým stavem prostředí“ stav prostředí mořských vod, jenž zajišťuje ekologicky rozmanité a dynamické oceány a moře, které jsou čisté, zdravé a v rámci svých skutečných podmínek výnosné, a je-li využívání mořského prostředí na udržitelné úrovni a zaručuje tak potenciál pro využití a činnosti současných i budoucích generací, tj.:
- a) struktura, funkce a procesy základních mořských ekosystémů, spolu s přirozenými fyziografickými, zeměpisnými, geologickými a klimatickými činiteli, umožňují těmto ekosystémům náležitě fungovat a uchovat si svou odolnost vůči změně životního prostředí způsobené člověkem. Jsou chráněny mořské druhy a stanoviště, předchází se úbytku biologické rozmanitosti v důsledku lidské činnosti a funkce jednotlivých biologických složek jsou v rovnováze;
- b) hydromorfologické, fyzikální a chemické vlastnosti ekosystémů, včetně vlastností vznikajících na základě lidské činnosti v příslušné oblasti, podporují ekosystémy výše uvedeným způsobem. Antropogenní vlivy vstupující v podobě látek, energie či hluku do mořského prostředí nemají znečišťující účinky.
- dobrého stavu prostředí se uplatňuje flexibilní řízení založené na ekosystémovém přístupu;
- 6) „kritérii“ charakteristické technické vlastnosti, které úzce souvisejí s kvalitativními deskriptory;
- 7) „environmentálním cílem“ kvalitativní nebo kvantitativní stanovení žádoucího stavu jednotlivých složek mořských vod, jakož i zátěží a dopadů na ně, pro každou mořskou oblast nebo podoblast. Environmentální cíle se stanoví podle článku 10;
- 8) „znečištěním“ přímé nebo nepřímé uvádění látek nebo energie do mořského prostředí v důsledku lidské činnosti, včetně hluku pod mořskou hladinou vyvolaného lidskou činností, které vede nebo by mohlo vést ke škodlivým účinkům, jako jsou poškození živých zdrojů a mořských ekosystémů včetně ztráty biologické rozmanitosti, ohrožení lidského zdraví, překážky v provozování mořských činností včetně rybolovu, cestovního ruchu a rekreace a jiných zákonných využití moře, zhoršení jakosti používané mořské vody a snižování hodnoty prostředí nebo obecně narušení udržitelného využívání zboží a služeb mořských oblastí;
- 9) „regionální spoluprací“ spolupráce a koordinace činností mezi členskými státy a, pokud možno, třetími zeměmi sdílejícími tutéž mořskou oblast nebo podoblast, za účelem vytváření a provádění strategií pro mořské prostředí;
- 10) „regionálními úmluvami pro mořské prostředí“ mezinárodní úmluvy nebo mezinárodní dohody spolu s jejich řídicími orgány sjednanými v zájmu ochrany mořského prostředí mořských oblastí uvedených v článku 4, například Úmluva o ochraně mořského prostředí v oblasti Baltského moře, Úmluva o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku a Úmluva o ochraně mořského prostředí a pobřežní oblasti Středozemního moře.

Článek 4

Mořské oblasti a podoblasti

1. Členské státy berou při provádění svých povinností podle této směrnice patřičný ohled na skutečnost, že mořské vody pod jejich svrchovaností nebo jurisdikcí jsou nedílnou součástí těchto mořských oblastí:

- a) Baltského moře;
- b) severovýchodního Atlantského oceánu;
- c) Středozemního moře;
- d) Černého moře.

Dobrý stav prostředí je určován na úrovni mořských oblastí nebo podoblastí podle článku 4 na základě kvalitativních deskriptorů uvedených v příloze I. S cílem dosáhnout

2. V zájmu zohlednění zvláštností určité oblasti mohou členské státy provádět tuto směrnici prostřednictvím odkazu na subdivize mořských vod příslušné úrovně uvedených v odstavci 1 za předpokladu, že jsou tyto subdivize vymezeny způsobem slučitelným s těmito mořskými podoblastmi:

- a) v severovýchodním Atlantickém oceánu:
- i) oblast Severního moře v širším smyslu včetně Kattegatu a Lamanšského průlivu,
 - ii) Keltské moře,
 - iii) Biskajský záliv a pobřeží Iberského poloostrova,
 - iv) v Atlantickém oceánu biogeografická oblast Makaronésie, tedy vody obklopující Azory, Madeiru a Kanárské ostrovy;
- b) ve Středozemním moři:
- i) západní část Středozemního moře,
 - ii) Jaderské moře,
 - iii) Jónské moře a střední část Středozemního moře,
 - iv) Egejské a Levantské moře.

Členské státy uvědomí Komisi o všech subdivizích do dne stanoveného v prvním pododstavci čl. 26 odst. 1, mohou je však upravit po dokončení počátečního posouzení podle čl. 5 odst. 2 písm. a) bodu i).

Článek 5

Strategie pro mořské prostředí

1. Každý členský stát vytvoří v každé příslušné mořské oblasti nebo podoblasti strategii pro mořské prostředí pro své mořské vody v souladu s akčním plánem stanoveným v odst. 2 písm. a) a b).

2. Členské státy, které sdílejí určitou mořskou oblast či podoblast, spolupracují s cílem zajistit, aby byla v rámci každé mořské oblasti nebo podoblasti opatření vyžadovaná v zájmu dosažení cílů této směrnice, zejména jednotlivé části strategií pro mořské prostředí uvedené v písmenech a) a b),

koherentní a koordinovaná v celé dotčené mořské oblasti nebo podoblasti, v souladu s následujícím akčním plánem, pro nějž se dotčené členské státy snaží postupovat společně:

- a) příprava:
- i) počáteční posouzení současného stavu prostředí dotčených vod a dopadu lidských činností na toto prostředí podle článku 8, které má být dokončeno do 15. července 2012,
 - ii) stanovení dobrého stavu prostředí dotčených vod podle čl. 9 odst. 1, které má být provedeno do 15. července 2012;
 - iii) stanovení řady environmentálních cílů a souvisejících ukazatelů podle čl. 10 odst. 1 do 15. července 2012,
 - iv) stanovení a provádění programu sledování pro průběžné posuzování a pravidelnou aktualizaci cílů podle čl. 11 odst. 1 do 15. července 2014, pokud příslušné právní předpisy Společenství nestanoví jinak;
- b) program opatření:
- i) nejpozději do roku 2015 vypracovat program opatření určený k dosažení nebo zachování dobrého stavu prostředí podle čl. 13 odst. 1, 2 a 3,
 - ii) nejpozději do roku 2016 začít s prováděním programu uvedeného v bodu i) podle čl. 13 odst. 10.

3. Členské státy, jejichž hranice leží v téže mořské oblasti nebo podoblasti spadající do působnosti této směrnice, by v případě, kdy je stav moře natolik kritický, že vyžaduje naléhavý zásah, měly vypracovat akční plán v souladu s odstavcem 1, který zahrnuje včasnější uvedení programů opatření v platnost, a případně i přísnější ochranná opatření, pokud tato opatření nebrání dosažení či udržení dobrého stavu prostředí v jiné mořské oblasti či podoblasti. V těchto případech

- a) dotyčné členské státy informují Komisi o pozměněných časových lhůtách a postupují podle nich;
- b) Komise je vyzvána, aby zvažila zajištění činnosti na podporu členských států při jejich zvýšeném úsilí o zlepšení mořského prostředí tím, že z dotyčné oblasti učiní pilotní projekt.

Článek 6

Regionální spolupráce

1. Za účelem koordinace uvedené v čl. 5 odst. 2 členské státy, je-li to účelné a vhodné, využívají stávající regionální institucionální struktury spolupráce, včetně struktur v rámci regionálních úmluv pro mořské prostředí, vztahující se na danou mořskou oblast nebo podoblast.

2. Za účelem stanovení a provádění mořských strategií vyvíjejí členské státy v každé mořské oblasti nebo podoblasti veškeré úsilí, s využitím příslušných mezinárodních fór včetně mechanismů a struktur daných regionálními úmluvami pro mořské prostředí, ke koordinaci svých činností se třetími zeměmi, které mají svrchovanost nebo jurisdikci nad vodami v téže mořské oblasti nebo podoblasti.

V této souvislosti členské státy co nejvíce navazují na příslušné stávající programy a činnosti vyvíjené v rámci struktur vyplývajících z mezinárodních dohod, jako jsou regionální úmluvy pro mořské prostředí.

S cílem umožnit členským státům nacházejícím se v dané mořské oblasti nebo podoblasti splnit povinnosti podle této směrnice se koordinace a spolupráce případně rozšíří na všechny členské státy v oblasti povodí příslušející k této mořské oblasti nebo podoblasti, včetně vnitrozemských států, přičemž se využijí zavedené struktury spolupráce stanovené touto směrnicí nebo směrnicí 2000/60/ES.

Článek 7

Příslušné orgány

1. Členské státy do 15. července 2010 určí pro každou dotyčnou mořskou oblast nebo podoblast orgán nebo orgány příslušné pro provádění této směrnice s ohledem na jejich mořské vody.

Do 15. ledna 2011 poskytnou členské státy Komisi seznam určených příslušných orgánů spolu s údaji uvedenými v příloze II.

Zároveň členské státy zašlou Komisi seznam svých příslušných orgánů, pokud jde o mezinárodní subjekty, na jejichž činnosti se podílejí a které jsou důležité pro provádění této směrnice.

Členské státy v oblasti povodí příslušející ke každé mořské oblasti nebo podoblasti rovněž určí orgán nebo orgány příslušné pro spolupráci a koordinaci podle článku 6.

2. Členské státy sdělí Komisi jakékoliv změny údajů poskytnutých podle odstavce 1 do šesti měsíců od vstupu těchto změn v platnost.

KAPITOLA II

STRATEGIE PRO MOŘSKÉ PROSTŘEDÍ: PŘÍPRAVA

Článek 8

Posouzení

1. Členské státy provedou počáteční posouzení svých mořských vod s ohledem na každou mořskou oblast či podoblast, v němž zohlední stávající údaje, jsou-li dostupné, a které se skládá z:

a) analýzy základních rysů a vlastností a současného stavu prostředí uvedených vod, která je založená na orientačním seznamu prvků uvedeném v tabulce 1 přílohy III a zahrnuje fyzikální a chemické vlastnosti, typy stanovišť, biologické vlastnosti, a hydromorfologii;

b) analýzy hlavních zátěží a dopadů, včetně lidské činnosti, na stav prostředí uvedených vod, která:

i) je založená na orientačním seznamu prvků uvedeném v tabulce 2 přílohy III a zahrnuje kvalitativní a kvantitativní směs různých zátěží, jakož i rozeznatelné trendy,

ii) zahrnuje hlavní kumulativní a synergické vlivy a

iii) přihlíží k příslušným hodnocením provedeným podle stávajících právních předpisů Společenství;

c) hospodářské a sociální analýzy využívání uvedených vod a nákladů souvisejících se zhoršením mořského prostředí.

2. Analýzy uvedené v odstavci 1 zohlední prvky týkající se pobřežních, brakických a teritoriálních vod, na které se vztahují příslušná ustanovení platných právních předpisů Společenství, a především směrnice 2000/60/ES. V zájmu vypracování komplexního posouzení stavu mořského prostředí zohlední nebo použijí za základ rovněž další příslušná posouzení, jako jsou posouzení provedená společně v souvislosti s regionálními úmluvami pro mořské prostředí.

3. Při přípravě hodnocení podle odstavce 1 vyvinou členské státy veškeré úsilí k tomu, aby koordinací podle článků 5 a 6 dosáhly toho, že:

a) metody hodnocení v celé mořské oblasti či podoblasti jsou konzistentní;

b) jsou zohledněny přeshraniční dopady a přeshraniční rysy.

Článek 9

Stanovení dobrého stavu prostředí

1. S ohledem na počáteční posouzení provedené podle čl. 8 odst. 1 členské státy určí pro každou příslušnou mořskou oblast nebo podoblast soubor vlastností, jaké musí mít mořské vody pro dobrý stav prostředí, na základě kvalitativních deskriptorů uvedených v příloze I.

Členské státy přitom zohlední orientační seznamy prvků uvedené v tabulce 1 přílohy III, a zejména fyzikální a chemické vlastnosti, typy stanovišť, biologické vlastnosti, a hydromorfologii.

Členské státy také zohlední zátěže či dopady lidských činností v každé mořské oblasti či podoblasti s ohledem na orientační seznamy uvedené v tabulce 2 přílohy III.

2. Členské státy informují Komisi o posouzení provedeném podle čl. 8 odst. 1 a o určení podle odstavce 1 tohoto článku do tří měsíců od dokončení tohoto určení.

3. Kritéria a metodické normy, které použijí členské státy a které jsou určeny ke změně jiných než podstatných prvků této směrnice, tím, že ji doplňují, se stanoví na základě příloh I a III do 15. července 2010 regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3 tak, aby byla zajištěna jednotnost a umožnilo se srovnání mořských oblastí nebo podoblastí, pokud jde o rozsah, v jakém bylo dobrého stavu prostředí dosaženo. Před navržením těchto kritérií a norem Komise konzultuje všechny zúčastněné strany, včetně regionálních úmluv pro mořské prostředí.

Článek 10

Stanovení environmentálních cílů

1. Na základě počátečního posouzení provedeného podle čl. 8 odst. 1 členské státy stanoví pro každou mořskou oblast nebo podoblast komplexní soubor environmentálních cílů a souvisejících ukazatelů pro své mořské vody, jejichž cílem je napomáhat dosažení dobrého stavu mořského prostředí, a zohlední přitom orientační seznamy zátěží a dopadů stanovené v tabulce 2 přílohy III a seznam vlastností uvedený v příloze IV.

Při navrhování těchto cílů a ukazatelů členské státy zohlední pokračující naplňování příslušných stávajících environmentál-

ních cílů stanovených pro stejné vody na vnitrostátní úrovni, na úrovni Společenství nebo na mezinárodní úrovni s cílem zajistit vzájemnou slučitelnost těchto cílů a zajistí, aby byly rovněž v nejvyšším možném rozsahu zohledněny relevantní přeshraniční dopady a přeshraniční rysy.

2. Členské státy oznámí Komisi stanovené environmentální cíle do tří měsíců od jejich stanovení.

Článek 11

Programy sledování

1. Na základě počátečního posouzení provedeného podle čl. 8 odst. 1 členské státy stanoví a provedou koordinované programy sledování pro průběžné posuzování stavu prostředí svých mořských vod na základě orientačních seznamů prvků uvedených v příloze III a seznamu uvedeného v příloze V a s odkazem na environmentální cíle stanovené podle článku 10.

Programy sledování musí být slučitelné v rámci mořských oblastí nebo podoblastí a vycházet z příslušných ustanovení pro posuzování a sledování stanovených právními předpisy Společenství, včetně směrnice o stanovištích a směrnice o ptácích, nebo v rámci mezinárodních dohod a jsou s nimi slučitelné.

2. Členské státy, které sdílejí mořskou oblast nebo podoblast, vytvoří programy sledování v souladu s odstavcem 1 a v zájmu koordinace a soudržnosti se snaží zajistit:

a) soudržné metody sledování v rámci každé mořské oblasti nebo podoblasti, čímž by byla usnadněna srovnatelnost výsledků sledování;

b) zohlednění příslušných přeshraničních dopadů a přeshraničních rysů.

3. Členské státy oznámí Komisi programy sledování do tří měsíců od jejich stanovení.

4. Technické předpisy a standardizované metody sledování a posuzování, které zohledňují stávající závazky a zajišťují srovnatelnost výsledků sledování a posuzování a které jsou určeny ke změně jiných než podstatných prvků této směrnice, tím, že ji doplňují, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

Článek 12

Oznamování a posouzení Komise

Na základě všech oznámení učiněných podle čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 2 a čl. 11 odst. 3 Komise v případě každého členského státu s ohledem na každou mořskou oblast nebo podoblast posoudí, zda oznámené prvky tvoří vhodný rámec pro splnění požadavků této směrnice, a může požádat dotčený členský stát, aby poskytl veškeré další dostupné a potřebné informace.

Při vypracovávání těchto posouzení Komise zváží soudržnost rámců uvnitř různých mořských oblastí nebo podoblastí a v celém Společenství.

Do šesti měsíců od obdržení všech oznámení Komise informuje dotčené členské státy, zda se domnívá, že jsou oznámené prvky v souladu s touto směrnicí, a poskytne pokyny ke všem úpravám, které považuje za nezbytné.

KAPITOLA III

STRATEGIE PRO MOŘSKÉ PROSTŘEDÍ: PROGRAMY OPATŘENÍ

Článek 13

Programy opatření

1. Členské státy pro každou dotčenou mořskou oblast nebo podoblast určí opatření, která je nutno přijmout k dosažení nebo zachování dobrého stavu prostředí, stanoveného podle čl. 9 odst. 1, ve všech jejich mořských vodách.

Tato opatření se navrhuje na základě počátečního posouzení provedeného podle čl. 8 odst. 1, s odkazem na environmentální cíle stanovené podle čl. 10 odst. 1 a s ohledem na typy opatření uvedené v příloze VI.

2. Členské státy začlení opatření navrhovaná podle odstavce 1 do programu opatření, přičemž zohlední příslušná opatření vyžadovaná právními předpisy Společenství, zejména směrnicí 2000/60/ES, směrnicí Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod⁽¹⁾, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES ze dne 15. února 2006 o řízení jakosti vod ke koupání⁽²⁾ a dalšími právními předpisy o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky nebo mezinárodními dohodami.

3. Při sestavování programu opatření podle odstavce 2 členské státy náležitě zohlední udržitelný rozvoj a zejména

⁽¹⁾ Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 37.

sociální a hospodářské dopady zamýšlených opatření. Členské státy mohou určit či zřídit správní rámce, čímž příslušnému orgánu či orgánům uvedeným v článku 7 usnadní jednotnější sledování jejich cílů, neboť umožní využívání této interakce.

Členské státy zajistí, aby opatření byla nákladově efektivní a technicky proveditelná, a před zavedením jakéhokoli nového opatření provedou posouzení dopadů včetně analýz nákladů a přínosů.

4. Programy opatření sestavené podle tohoto článku zahrnují opatření územní ochrany, která přispějí k vytvoření koherentních a reprezentativních sítí chráněných mořských oblastí, jež přiměřeně pokryjí rozmanitost ekosystémů, které tyto oblasti tvoří, jako například zvláštních oblastí ochrany podle směrnice o stanovištích, zvláště chráněných oblastí podle směrnice o ptácích a chráněných mořských oblastí dohodnutých Společenstvím nebo dotčenými členskými státy v rámci mezinárodních nebo regionálních dohod, jichž jsou smluvními stranami.

5. Pokud se členské státy domnívají, že řízení lidské činnosti na úrovni Společenství nebo na mezinárodní úrovni bude pravděpodobně mít významný dopad na mořské prostředí, zejména v oblastech uvedených v odstavci 4, obrátí se, ať už jednotlivě nebo společně, na příslušný orgán nebo dotčenou mezinárodní organizaci za účelem zvážení a případného přijetí opatření, která mohou být nezbytná pro dosažení cílů této směrnice, s cílem umožnit zachování či případně obnovení integrity, struktury a fungování ekosystémů.

6. Do roku 2013 členské státy zveřejní příslušné informace o oblastech uvedených v odstavcích 4 a 5, a to pro každou mořskou oblast či podoblast.

7. Členské státy ve svých programech opatření určí, jak budou tato opatření prováděna a jak budou přispívat k dosažení environmentálních cílů stanovených podle čl. 10 odst. 1.

8. Členské státy posoudí dopady svých programů opatření na vody mimo vlastní mořské vody, aby bylo minimalizováno riziko poškození těchto vod a aby byl dopad na tyto vody pokud možno příznivý.

9. Členské státy oznámí Komisi a všem ostatním dotčeným členským státům své programy opatření do tří měsíců po jejich sestavení.

10. S výhradou článku 16 členské státy zajistí, aby byly programy zahájeny do jednoho roku od jejich sestavení.

Článek 14

Odchylky

1. Členský stát může v rámci svých mořských vod určit případy, v nichž z jakéhokoliv z důvodů uvedených v písmenech a) až d) nelze ve všech ohledech dosáhnout environmentálních cílů či dobrého stavu prostředí prostřednictvím opatření přijatých členskými státy nebo jich z důvodu uvedeného v písmenu e) nelze dosáhnout ve stanovené lhůtě:

- a) činnost nebo nečinnost, za niž není dotyčný členský stát odpovědný;
- b) přirozené příčiny;
- c) vyšší moc;
- d) změny nebo úpravy fyzikálních vlastností mořských vod způsobené činnostmi z nadřazených důvodů veřejného zájmu, které převažují nad nepříznivým dopadem na životní prostředí, včetně jakéhokoliv přeshraničního vlivu;
- e) přírodní podmínky, které nedovolují včasné zlepšení stavu dotyčných mořských vod.

Členský stát tyto případy ve svém programu opatření jasně určí a své stanovisko Komisi odůvodní. Členské státy při určování těchto případů zváží důsledky pro členské státy nacházející se v dotyčné mořské oblasti nebo podoblasti.

Dotčený členský stát však přijme vhodná opatření *ad hoc* s cílem pokračovat v plnění environmentálních cílů, zabránit dalšímu zhoršení stavu mořských vod postižených z důvodů uvedených v písmenech b), c) nebo d) a zmírnit nepříznivý dopad na úrovni příslušné mořské oblasti nebo podoblasti nebo v mořských vodách jiných členských států.

2. V situaci uvedené v odst. 1 písm. c) členské státy zajistí, aby změny nebo úpravy trvale nevyklučovaly ani neohrožovaly dosažení dobrého stavu prostředí na úrovni příslušné mořské oblasti nebo podoblasti nebo v mořských vodách jiných členských států.

3. Opatření *ad hoc* podle odst. 1 třetího pododstavce jsou podle možností začleněny do programů opatření.

4. Členské státy vypracují a provádějí všechny části strategií pro mořské prostředí uvedené v čl. 5 odst. 2, ale s výjimkou prvního posouzení popsaného v článku 8 se od nich nevyžaduje, aby přijímaly zvláštní opatření, pokud mořské prostředí není významně ohroženo nebo pokud by náklady byly vzhledem k ohrožení mořského prostředí neúměrné a pod podmínkou, že nedochází k dalšímu zhoršování.

Pokud členský stát nepřijme opatření z některého z těchto důvodů, poskytne Komisi nezbytné odůvodnění svého rozhodnutí, přičemž se vyhne tomu, aby bylo trvale ohrožováno dosažení dobrého stavu prostředí.

Článek 15

Doporučení pro činnost Společenství

1. Pokud členský stát zjistí problém, který má vliv na stav prostředí jeho mořských vod a který nelze vyřešit prostřednictvím opatření přijatých na vnitrostátní úrovni nebo který souvisí s jinou politikou Společenství nebo mezinárodní dohodou, uvědomí o této skutečnosti Komisi a poskytne odůvodnění svého stanoviska.

Komise reaguje do šesti měsíců.

2. Pokud je nutný zásah orgánů Společenství, členské státy sdělí Komisi a Radě patřičná doporučení pro opatření týkající se problému uvedeného v odstavci 1. Pokud příslušné právní předpisy Společenství nestanoví jinak, Komise odpoví na každé takové doporučení do šesti měsíců a případně zohlední tato doporučení při předkládání souvisejících návrhů Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 16

Oznamování a posouzení Komise

Na základě oznámení o programech opatření učiněných podle čl. 13 odst. 9 Komise v případě každého členského státu posoudí, zda oznámené programy tvoří vhodný rámec pro splnění požadavků této směrnice, a může požádat dotyčný členský stát, aby poskytl veškeré další dostupné a potřebné informace.

Při vypracovávání těchto posouzení Komise zváží soudržnost programů opatření v rámci různých mořských oblastí nebo podoblastí a v celém Společenství.

Do šesti měsíců od obdržení všech oznámení Komise informuje dotyčné členské státy, zda se domnívá, že jsou oznámené programy opatření v souladu s touto směrnicí, a poskytne pokyny ke všem úpravám, které považuje za nezbytné.

KAPITOLA IV

AKTUALIZACE, ZPRÁVY A INFORMOVÁNÍ VEŘEJNOSTI

Článek 17

Aktualizace

1. Členské státy zajistí, aby strategie pro mořské prostředí pro jednotlivé příslušné mořské oblasti nebo podoblasti byly stále aktuální.

2. Pro účely odstavce 1 členské státy koordinovaným způsobem podle článku 5 přezkoumají tyto prvky svých mořských strategií každých šest let po jejich prvním stanovení:

a) počáteční posouzení podle čl. 8 odst. 1 a stanovení dobrého stavu prostředí podle čl. 9 odst. 1;

b) environmentální cíle stanovené podle čl. 10 odst. 1;

c) programy sledování stanovené podle čl. 11 odst. 1;

d) programy opatření sestavené podle čl. 13 odst. 2.

3. Podrobné údaje o případných aktualizacích provedených na základě přezkumů podle odstavce 2 se zasílají Komisi, stranám regionálních úmluv pro mořské prostředí a všem dalším příslušným členským státům do tří měsíců od jejich zveřejnění podle čl. 19 odst. 2.

4. Články 12 a 16 se na tento článek použijí obdobně.

Článek 18

Průběžné zprávy

Do tří let od zveřejnění jednotlivých programů opatření nebo jejich aktualizace podle čl. 19 odst. 2 členské státy předloží

Komisi stručnou průběžnou zprávu popisující pokrok v provádění uvedeného programu.

Článek 19

Veřejné konzultace a informování veřejnosti

1. V souladu s příslušnými platnými právními předpisy Společenství členské státy zajistí, aby všechny zúčastněné strany dostaly příležitost se včas a účinně zapojit do provádění této směrnice, což se, je-li to možné, týká i stávajících řídicích orgánů či struktur, včetně regionálních mořských úmluv, vědeckých poradních orgánů a regionálních poradních sborů.

2. Členské státy zveřejní a zpřístupní veřejnosti za účelem připomínkování souhrny těchto prvků svých strategií pro mořské prostředí nebo jejich příslušných aktualizací:

a) počáteční posouzení podle čl. 8 odst. 1 a stanovení dobrého stavu prostředí podle čl. 9 odst. 1;

b) environmentální cíle stanovené podle čl. 10 odst. 1;

c) programy sledování stanovené podle čl. 11 odst. 1;

d) programy opatření sestavené podle čl. 13 odst. 2.

3. Pokud jde o přístup k informacím o životním prostředí, použije se směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí⁽¹⁾.

V souladu se směrnicí 2007/2/ES poskytnou členské státy Komisi pro účely plnění jejich úkolů souvisejících s touto směrnicí, zejména pro přezkum stavu mořského prostředí ve Společenství v souladu s čl. 20 odst. 3 písm. b), přístupová práva k těmto údajům a informacím pocházejícím z prvního posouzení provedeného podle článku 8 a z programů sledování stanovených podle článku 11 a pro jejich využívání.

Nejpozději šest měsíců poté, co jsou údaje a informace pocházející z prvního posouzení provedeného podle článku 8 a z programů sledování stanovených na základě článku 11 dostupné, se poskytnou také Evropské agentuře pro životní prostředí pro účely plnění jejich úkolů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

Článek 20

Zprávy Komise

1. Komise zveřejní první hodnotící zprávu o provádění této směrnice do dvou let od obdržení všech programů opatření, v každém případě však nejpozději do roku 2019.

Další zprávy pak Komise zveřejňuje každých šest let. Uvedené zprávy předkládá Evropskému parlamentu a Radě.

2. Do 15. července 2012 Komise zveřejní zprávu hodnotící přínos této směrnice pro plnění stávajících povinností, závazků a iniciativ členských států nebo Společenství na úrovni Společenství nebo na mezinárodní úrovni, pokud jde o ochranu prostředí v mořských vodách.

Tato zpráva se předloží Evropskému parlamentu a Radě.

3. Zprávy uvedené v odstavci 1 obsahují tyto prvky:

- a) přezkum pokroku v provádění této směrnice;
- b) přezkum stavu mořského prostředí ve Společenství provedený v koordinaci s Evropskou agenturou pro životní prostředí a příslušnými regionálními námořními a rybářskými organizacemi a úmluvami;
- c) přehled strategií pro mořské prostředí a doporučení k jejich zlepšení;
- d) souhrn informací poskytnutých členskými státy podle článků 12 a 16 a posouzení provedených Komisí podle článku 16 v souvislosti s informacemi obdrženy od členských států podle článku 15;
- e) souhrn odpovědí na každou ze zpráv předložených členskými státy Komisi podle článku 18;
- f) souhrn odpovědí na připomínky Evropského parlamentu a Rady k předchozím strategiím pro mořské prostředí;
- g) souhrn příspěvků jiných příslušných politik Společenství k dosažení cílů této směrnice.

Článek 21

Zpráva o pokroku týkající se chráněných oblastí

Na základě informací, které členské státy poskytnou do roku 2013, vypracuje Komise do roku 2014 zprávu o pokroku při zřizování chráněných mořských oblastí s ohledem na stávající povinnosti vyplývající z příslušných právních předpisů Společenství a mezinárodních závazků Společenství a členských států.

Tato zpráva se předloží Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 22

Financování ze strany Společenství

1. Vzhledem k prioritě, která je přikládána vypracování strategií pro mořské prostředí, je provádění této směrnice podporováno stávajícími finančními nástroji Společenství v souladu s příslušnými pravidly a podmínkami.

2. Programy vypracované členskými státy jsou spolufinancovány Evropskou unií v souladu se stávajícími finančními nástroji.

Článek 23

Přezkum této směrnice

Komise přezkoumá tuto směrnici do 15. července 2023 a případně navrhne nutné změny.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Technické úpravy

1. Přílohy III, IV a V lze změnit s ohledem na vědecký a technický pokrok regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3, přičemž se zohlední období pro přezkum a aktualizaci strategií pro mořské prostředí podle čl. 17 odst. 2.

2. Regulativním postupem podle čl. 25 odst. 2 lze přijmout

- a) metodické normy pro používání příloh I, III, IV a V;
- b) technické formáty pro účely přenosu a zpracování údajů, včetně statistických a kartografických údajů.

Článek 25**Regulativní výbor**

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES, s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí č. 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES, s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 26**Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do 15. července 2010. Znění těchto předpisů sdělí neprodleně Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Členské státy bez mořských vod uvedou v účinnost pouze předpisy, které jsou nezbytné k zajištění souladu s požadavky článků 6 a 7.

Pokud tyto předpisy již ve vnitrostátním právu existují, sdělí dotyčné členské státy jejich znění Komisi.

Článek 27**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 28**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 17. června 2008.

Za Evropský parlament

předseda

H.-G. PÖTTERING

Za Radu

předseda

J. LENARČIČ

PŘÍLOHA I

Kvalitativní deskriptory pro určování dobrého stavu prostředí

(uvedené v čl. 3 odst. 5, čl. 9 odst. 1 a 3 a článku 24)

1. Biologická rozmanitost je zachována. Kvalita a výskyt stanovišť a rozložení a množství druhů odpovídá běžným fyziografickým, geografickým a klimatickým podmínkám.
2. Nepůvodní druhy uvedené do prostředí v důsledku lidské činnosti se vyskytují v množství, jež nepříznivým způsobem neovlivňuje ekosystémy.
3. Úrovně populací všech komerčně využívaných ryb a měkkýšů a koryšů jsou v rámci bezpečných biologických limitů, přičemž rozložení populace podle věku a velikosti svědčí o zdravé skupině.
4. Všechny složky mořské potravní sítě se v rozsahu, v jakém jsou známy, vyskytují v běžném množství a rozmanitosti a na úrovních, kdy jsou schopny zajistit dlouhodobé bohatství druhu a zachování jeho plné reprodukční kapacity.
5. Eutrofizace vzniklá lidskou činností je co nejnižší, zejména její nepříznivé účinky, jako jsou ztráty biologické rozmanitosti, degradace ekosystémů, rozvoj škodlivých řas a nedostatek kyslíku ve vodě u dna.
6. Celistvost mořského dna je na takové úrovni, která zaručuje, že struktura a funkce ekosystémů jsou zajištěny a zejména ekosystémy mořského dna nejsou nepříznivě zasaženy.
7. Trvalá změna hydrografických podmínek nemá nepříznivý dopad na mořské ekosystémy.
8. Koncentrace znečišťujících látek nejsou na úrovních, které by vyvolávaly znečišťující účinky.
9. Znečišťující látky v rybách a v jiných potravinách mořského původu nepřekračují úroveň stanovené právními předpisy Společenství nebo jinými příslušnými normami.
10. Vlastnosti a množství odpadků v moři neškodí pobřežnímu ani mořskému prostředí.
11. Uvádění energie, včetně hluku pod mořskou hladinou je na takové úrovni, která nemá nepříznivé účinky na mořské prostředí.

Za účelem stanovení vlastností dobrého stavu prostředí v mořské oblasti nebo podoblasti podle čl. 9 odst. 1 členské státy zváží všechny kvalitativní deskriptory uvedené v této příloze s cílem určit deskriptory, které se použijí pro stanovení dobrého stavu prostředí mořské oblasti nebo podoblasti. Pokud se členský stát domnívá, že použití jednoho nebo více těchto deskriptorů není vhodné, poskytne Komisi odůvodnění v rámci oznámení podle čl. 9. odst. 2.

PŘÍLOHA II

Příslušné orgány

(uvedené v čl. 7 odst. 1)

1. Název a adresa příslušného orgánu nebo orgánů – oficiální název a adresa určeného příslušného orgánu nebo orgánů.
 2. Právní status příslušného orgánu nebo orgánů – stručný popis právního statusu příslušného orgánu nebo orgánů.
 3. Povinnosti – stručný popis právních a správních povinností příslušného orgánu nebo orgánů a jejich úlohy ve vztahu k dotyčným mořským vodám.
 4. Členství – pokud příslušný orgán nebo orgány působí jako koordinující subjekt pro jiné příslušné orgány, vyžaduje se jejich seznam společně se souhrnem institucionálních vztahů ustavených za účelem zajištění koordinace.
 5. Regionální nebo subregionální koordinace – vyžaduje se souhrn mechanismů zřízených k zajištění koordinace mezi členskými státy, jejichž mořské vody spadají do stejné mořské oblasti nebo podoblasti.
-

PŘÍLOHA III

Orientační seznamy vlastností, zátěží a dopadů

(uvedené v čl. 8 odst. 1, čl. 9 odst. 1 a 3, čl. 10 odst. 1, čl. 11 odst. 1 a článku 24)

Tabulka 1

Vlastnosti

Fyzikální a chemické vlastnosti	<ul style="list-style-type: none"> — topografie a batymetrie mořského dna, — roční a sezónní teplotní režim a pokrytí ledem, rychlost proudu, stoupání vod z hloubky na hladinu, vystavení účinkům vln, vlastnosti mísení, zakalení, doba setrvání, — prostorové a časové rozložení slanosti, — prostorové a časové rozložení živin (DIN, TN, DIP, TP, TOC) a kyslíku, — profily pH a pCO₂ nebo rovnocenné informace používané pro měření mořské acidifikace.
Typy stanovišť	<ul style="list-style-type: none"> — hlavní typ(y) stanovišť mořského dna a vodního sloupce s popisem jejich charakteristických fyzikálních a chemických vlastností, jako jsou hloubka, vodní teplotní režim, proudy a jiné pohyby vody, slanost, struktura a substrát dna; — určení a mapování zvláštních typů stanovišť, zvláště těch, které jsou v rámci právních předpisů Společenství (směrnice o stanovištích a směrnice o ptácích) nebo mezinárodních úmluv uznávány nebo označovány jako stanoviště se zvláštním významem pro vědu nebo biologickou rozmanitost, — stanoviště v oblastech, které si z důvodu svých vlastností, umístění nebo strategického významu zasluhují zvláštní pozornost. Může se jednat o oblasti podléhající silným nebo zvláštním zátěžím nebo o oblasti, které zasluhují zvláštní režim ochrany.
Biologické vlastnosti	<ul style="list-style-type: none"> — popis biologických společenstev souvisejících s hlavními stanovišti mořského dna a vodního sloupce. Tento popis by zahrnoval informace o společenstvech fytoplanktonu a zooplanktonu, včetně druhů a sezónní a zeměpisné variability, — informace o krytosemenných rostlinách, makrořasách a bezobratlých živočišných žijících při dně včetně složení druhů, biomasy a roční a sezónní variability, — informace o struktuře rybích populací, včetně jejich množství, rozmístění a struktury podle věku a velikosti, — popis populační dynamiky, přirozené a skutečné oblasti rozšíření a stavu druhů mořských savců a plazů, které se vyskytují v dané mořské oblasti nebo podoblasti, — popis populační dynamiky, přirozené a skutečné oblasti rozšíření a stavu druhů mořských ptáků, které se vyskytují v dané mořské oblasti nebo podoblasti, — popis populační dynamiky, přirozené a skutečné oblasti rozšíření a stavu ostatních druhů vyskytujících se v dané mořské oblasti nebo podoblasti, které podléhají právním předpisům Společenství nebo mezinárodním dohodám, — soupis dočasného výskytu, množství a prostorového rozmístění nepůvodních, exotických druhů nebo případně geneticky odlišných forem původních druhů, které se v mořské oblasti nebo podoblasti nacházejí.
Jiné vlastnosti	<ul style="list-style-type: none"> — popis stavu, pokud jde o chemické látky, včetně problémových chemických látek, kontaminace usazenin, problematických bodů, zdravotních problémů a kontaminace bioty (zejména živočichů a rostlin určených pro lidskou spotřebu), — popis jakýchkoli dalších vlastností nebo rysů typických nebo specifických pro danou mořskou oblast nebo podoblast.

Tabulka 2

Zátěže a dopady

Fyzická ztráta	<ul style="list-style-type: none"> — zakrytí (například umělými stavbami, ukládáním vytěžené hlušiny), — uzavření (například stálými stavbami).
Fyzické poškození	<ul style="list-style-type: none"> — změny zanesení (například vlivem vypouštění látek, zesílených přívalů, hloubení), — oděr (například vlivem plavby lodí, kotvení, komerčního rybolovu), — selektivní těžba (například vlivem komerčního rybolovu, těžby kameniva, zachycení).
Jiné fyzikální narušení	<ul style="list-style-type: none"> — podvodní hluk (například lodní plavba, seismická činnost), — odpadky v moři
Narušení hydrologických procesů	<ul style="list-style-type: none"> — významné změny v tepelném režimu (například vlivem vypouštění látek, elektráren), — významné změny režimu slanosti (například vlivem staveb, jež brání pohybům vody, odvádění vody).
Kontaminace nebezpečnými látkami	<ul style="list-style-type: none"> — vnášení syntetických sloučenin (například prioritních látek podle směrnice 2000/60/ES, které se týkají mořského prostředí, jako jsou pesticidy, antivegetativní látky, léčiva v důsledku například úniků z difúzních zdrojů, znečištění plavidly, atmosférické depozice) a biologicky aktivních látek, — vnášení nesyntetických sloučenin (například těžkých kovů, uhlovodíků v důsledku například znečištění plavidly a průzkumu a těžby ropy, plynu a minerálů, atmosférické depozice, přívodů z řek), — vnášení radionuklidů.
Systematické nebo záměrné vypouštění látek	<ul style="list-style-type: none"> — vnášení jiných látek, ať už pevných, kapalných či plyných, do mořských vod v důsledku jejich systematického nebo záměrného vypouštění do mořského prostředí, což je umožněno v souladu s ostatními právními předpisy Společenství nebo mezinárodními úmluvami.
Obohacování živinami a organickými látkami	<ul style="list-style-type: none"> — vnosy hnojiv a jiných látek s vysokým obsahem dusíku a fosforu (například z bodových a difúzních zdrojů včetně zemědělství, akvakultury, atmosférické depozice), — vnosy organických látek (například kanalizace, mořská akvakultura, přívody z řek).
Biologické narušení	<ul style="list-style-type: none"> — vnášení mikrobiálních patogenů, — vnášení nepůvodních druhů a přemísťování, — selektivní odchyt druhů, včetně vedlejších úlovků necílových druhů (například komerční a rekreační rybolov).

PŘÍLOHA IV

Orientační seznam vlastností, jež je třeba zohlednit při stanovení environmentálních cílů

(uvedený v čl. 10 odst. 1 a článku 24)

1. Přiměřené pokrytí prvků charakterizujících mořské vody pod svrchovaností nebo jurisdikcí členských států v mořské oblasti nebo podoblasti.
2. Nutnost stanovit a) cíle vytvářející požadované podmínky založené na definici dobrého stavu prostředí; b) měřitelné cíle a související ukazatele, které umožňují sledování a posuzování; a c) operační cíle související s konkrétními prováděcími opatřeními, které podporují jejich dosažení.
3. Stanovení stavu prostředí, jehož má být dosaženo nebo jenž má být zachován, a popis tohoto stavu z hlediska měřitelných vlastností prvků, které charakterizují mořské vody členského státu v mořské oblasti nebo podoblasti.
4. Soudržnost stanovených cílů; neexistence rozporů mezi nimi.
5. Přesné stanovení zdrojů potřebných k dosažení cílů.
6. Stanovení cílů, včetně případných prozatímních cílů, s časovým horizontem pro jejich dosažení.
7. Stanovení ukazatelů, které jsou určeny ke sledování pokroku a které slouží jako pokyny pro správní rozhodnutí v zájmu dosažení cílů.
8. Případně stanovení referenčních bodů (cílové a limitní referenční body).
9. Náležitě zvážení sociálních a ekonomických otázek při stanovování cílů.
10. Přezkoumání souboru environmentálních cílů, s nimi souvisejících ukazatelů a limitních i cílových referenčních bodů na základě environmentálního cíle stanoveného v článku 1 s cílem posoudit, zda splnění cílů povede k dosažení stavu mořských vod pod svrchovaností nebo jurisdikcí členských států v mořské oblasti, který by těmto cílům odpovídal.
11. Slučitelnost cílů se závazky, které přijalo Společenství a jeho členské státy v rámci příslušných mezinárodních a regionálních dohod, s využitím těch, které jsou pro dané mořské oblasti nebo podoblasti nejdůležitější za účelem dosažení environmentálního cíle stanoveného v článku 1.
12. Sestavení souboru cílů a ukazatelů je třeba přezkoumat s ohledem na environmentální cíl stanovený v článku 1 s cílem posoudit, zda splnění cílů povede k dosažení jim odpovídajícího stavu mořského prostředí.

PŘÍLOHA V

Programy sledování

(uvedené v čl. 11 odst. 1 a článku 24)

1. Nutnost poskytovat informace pro posuzování stavu prostředí a pro odhad toho, co je třeba ještě vykonat a jak velký je pokrok na cestě k dobrému stavu prostředí v souladu s přílohou III a s kritérii a metodickými normami, jež mají být stanoveny podle čl. 9 odst. 3.
2. Nutnost zajistit vytváření informací, které umožňují určení vhodných ukazatelů pro environmentální cíle podle článku 10.
3. Nutnost zajistit vytváření informací, které umožní posouzení dopadu opatření uvedených v článku 13.
4. Nutnost zahrnout činnosti určené ke zjištění příčiny změn a tedy i možných nápravných opatření, která by musela být přijata pro obnovení dobrého stavu prostředí, pokud jsou zjištěny odchylky od požadovaného rozsahu tohoto stavu.
5. Nutnost poskytovat informace o znečišťujících chemických látkách v druzích z oblastí obchodního rybolovu určených k lidské spotřebě.
6. Nutnost zahrnout činnosti, kterými se ověří, zda nápravná opatření vedou k požadovaným změnám a nemají žádné nežádoucí vedlejší účinky.
7. Nutnost shromažďovat informace na základě mořských oblastí nebo podoblastí v souladu s článkem 4.
8. Nutnost zajistit srovnatelné přístupy a metody posuzování v rámci jednotlivých mořských oblastí nebo podoblastí a mezi nimi.
9. Nutnost vypracovat technické předpisy a standardizované metody sledování na úrovni Společenství, aby bylo možné porovnávat informace.
10. Nutnost zajistit v nejvyšším možném rozsahu slučitelnost se současnými programy vypracovanými na regionální a mezinárodní úrovni s cílem podporovat soudržnost mezi těmito programy a předcházet zdvojení vynaloženého úsilí, s využitím pokynů pro sledování, které jsou pro příslušné mořské oblasti nebo podoblasti nejdůležitější.
11. Nutnost zahrnout do počátečního posouzení podle článku 8 posouzení významných změn environmentálních podmínek a v případě potřeby i nových a vznikajících problémů.
12. Nutnost věnovat v rámci počátečního posouzení podle článku 8 této směrnice pozornost příslušným prvkům uvedeným v příloze III včetně jejich přirozené proměnlivosti a hodnotit vývoj při dosahování environmentálních cílů stanovených podle čl. 10 odst. 1, případně prostřednictvím stanovených ukazatelů a jejich limitních a cílových referenčních bodů.

PŘÍLOHA VI

Programy opatření

(uvedené v čl. 13 odst. 1 a článku 24)

1. Vstupní regulace: správní opatření, která ovlivňují povolený rozsah lidské činnosti.
 2. Výstupní regulace: správní opatření, která ovlivňují povolený stupeň narušení složky ekosystému.
 3. Regulace prostorového a časového rozložení: správní opatření, která mají vliv na to, kdy a kde k jaké činnosti může docházet.
 4. Správní koordinační opatření: nástroje pro zajištění koordinace řízení.
 5. Opatření ke zlepšení výsledovatelnosti znečištění moří, jsou-li proveditelná.
 6. Hospodářské podněty: správní opatření, která zajišťují, aby bylo v hospodářském zájmu těch, kteří využívají mořské ekosystémy, jednat tak, aby jejich jednání přispívalo k dosažení cíle dobrého stavu prostředí.
 7. Nástroje pro zmírňování a nápravu: správní nástroje, které řídí lidské činnosti tak, aby docházelo k obnovování poškozených složek mořských ekosystémů.
 8. Komunikace, zapojení zúčastněných stran a zvyšování veřejného povědomí.
-